

Wspólnota Odnowy w Duchu Świętym Matki Bożej Rzeszowskiej

09 października
2012

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK V, NUMER 198

„A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze”

Mk 11, 25

Spotkania Wspólnoty
odbywają się we wtorki

17.00 Adoracja
Najświętszego
Sakramentu

18.30 Msza Święta

19.00 spotkanie
modlitewne w auli bł.
Jana Pawła II

I odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy

Agnieszka R

Każdy z nas na różne sposoby doświadczył i doświadcza zła. Są to upokorzenia, odrzucenia, niesprawiedliwości, różnego rodzaju cierpienia na poziomie fizycznym, psychicznym i duchowym. Bolą nas zranienia przeszłości. Tak naprawdę wszyscy się raniemy. Ranią nas rodzice, nauczyciele, duchowni, przyjaciele. Niezagojone rany nosimy często przez całe życie. Nie zawsze o nich mówimy. Szukamy różnych form terapii, ale i one nie zawsze mogą nam do końca pomóc. Terapia psychologiczna dla niektórych wydaje się niezbędna, jednak i ona, jeśli jest terapią bez Pana Boga, nie przyniesie zamierzonego efektu. Z doświadczenia wiemy, że najbardziej ranią nas najbliższe osoby, które najbardziej kochamy. Przysłowie arabskie mówi: *Jedyny ból, który przesywa bardziej niż stal, to wrogość, która pochodzi od bliskich.*

Warto zapytać siebie o naszą reakcję na ból zadany przez innych. Pierwsza reakcja, jaka się w nas pojawia, to oddanie ciosu z taką samą siłą lub większą. Kumuluje się w nas gniewna energia, chęć szybkiej zemsty. W ten sposób raniemy tylko siebie samych, ponieważ zapominamy, że zło trzeba zwyciężać dobrem.

Dlaczego przebaczam?

Przebaczam, ponieważ doświadczyłem konkretnego zła od drugiego człowieka i nie chcę odpłacać mu złem za złe. Wiem, że zło zawsze rodzi zło. Nie oznacza to, że zapominam o złu, którego doświadczyłem. Nawet dopuszczam do siebie oburzenie, złość, gniew, ponieważ są to naturalne, ludzkie reakcje. Widzę i czuję zło, niesprawiedliwość. Nie mogę milczeć, ponieważ wyrządzone mi zło wymaga wypowiedzenia, nazwania go po imieniu. Tylko to co nazwane jest rozpoznane. Nie wolno mi rany ukrywać przed sobą. Będzie mnie ona gryzła i nie znajdę pokoju w sercu. Nikt z nas, ty i ja, nie uciekniemy od naszych wspomnień, cierpień, balastu doświadczeń... Należy je przepracować, aby nasze serca wypełnił pokój wewnętrzny, którego nikt z ludzi nam nie da, tylko Bóg.

Przebaczam zawsze w wolności serca, gdyż pragnę uciąć łańcuch zła we mnie i w drugiej osobie. Przewyciężam zranienia i nie pozwalam, aby toksyczne myśli zatrwały moje serce. Max Scheler powiedział: *Kto żywi urazę, sam się zatrzuwa.* Nieustanne żywienie urazy jest ciągłym niszczeniem samego siebie i rujnowaniem sobie życia. Sam przez to powiększam sobie rany już istniejące, co może powodować stany depresyjne i szukanie zemsty. Chińskie przysłowie poucza: *Kto szuka zemsty, musi wykopać dwa groby.* Rany niezagojone, otwarte, ograniczają naszą wolność i bycie sobą na co dzień. Będąc zranionymi, raniemy też innych. Każda rana wymaga najpierw oczyszczenia, a później uzdrowienia. Niezbędne wydaje się uporządkowanie naszego wewnętrznego serca, ponieważ rzeczą mądrego jest porządkowanie. Dopiero wtedy można stawiać pierwszy krok na drodze do przebaczenia, rezygnując z zemsty, ale doświadczając jeszcze bólu o charakterze emocjonalnym. Przebaczenie potrzebuje czasu, nieraz wielu tygodni, miesięcy czy lat. Nie jest to wcale takie proste. Dopiero gdy nastąpi przebaczenie całościowe, powoli ustępuje cierpienie, a dzięki wytrwałej modlitwie *rany zmieniają się w perły* – powie św. Hildegarda z Bingen.

Wszyscy wiemy, że czas leczy rany. Taka jest naturalna kolej rzeczy. Po jakimś okresie zapominamy o naszych ranach. Nie oznacza to jednak, że już całkowicie przebaczyliśmy. Prawda jest taka, że im głębsza rana, tym dłuższy proces uzdrawiania. Nie wolno nam się zamknąć w więzieniu naszych ran. Powstaje wówczas blokada, zamykająca nas na dalszy rozwój. Zapomnieć wcale nie oznacza przebaczyć. Najważniejsze jest oczyszczenie naszej pamięci, pogodzenie się, zaakceptowanie przeszłości.

Przebaczam, bo kocham

Przebaczenie drugiemu jest moim darem serca, darmo danym. Potrzebne jest nowe serce. Człowiek, który kocha, cierpi, ponieważ jest narażony na zranienia. Przebaczam, bo kocham. Miłość do drugiej osoby jest mocniejsza od nienawiści i doznanych zranień. Nie jest łatwo kochać naszego wroga czyniącego nam zło, dlatego potrzebny jest wewnętrzny dystans, aby później obdarzyć go miłością przebaczącą, która jest niezbędna. Wszyscy jej bardzo potrzebujemy. Jesteśmy tylko słabymi i

**Odpowiedzialni za
Wspólnotę**

pasterz **o. Wiktor
Tokarski OFM**

tel. 17.853.34.95 w. 125

lider **Barbara K.**

v-ce lider **Wiesława M.**

v-ce lider **Jacek F.**

**Animatorzy Diakonii
Barbara K.**
diakonia adoracyjna

Marta F.
diakonia prorocka

Jacek F.
diakonia modlitwy wsta-
wienniczej i uwolnienia

Agnieszka R.
diakonia nauczania

Jolanta S.
diakonia uwielbienia

Barbara S.
diakonia miłosierdzia

Anna O.
diakonia wprowadzająca
dla kobiet

Paweł K.
diakonia wprowadzająca
dla mężczyzn

Wiesława M.
diakonia organizacyjna

Daniel Ch.
diakonia porządkowa

Fundacja Charismata
im. św. Pawła Apostoła
ul. Sokoła 8
35-010 Rzeszów

KRS: 0000431262
NIP: 813-36-74-368
REGON: 180881469

Konto bankowe:
91 9096 0004 2012
0064 7957 0002

kruchymi ludźmi. Miłość, która jest ściśle powiązana z przebaczeniem, wykracza poza prawo. Jak mówił Tomasz z Akwinu: *Sprawiedliwość bez miłosierdzia jest okrutna*. Kto kocha naprawdę, przebacza. Nie mam wątpliwości, że potrzebna jest do tego pokora serca.

Jako ludzie Boga, z Boga i dla Boga oczekujemy Jego pomocy. Bóg okazuje nam swoją miłość. Jako miłosierny Ojciec pierwszy nas, grzeszników ukochał i pierwszy nam przebacza. My, chrześcijanie, wpatrujemy się w Jezusa na krzyżu przebaczonego swoim oprawcom. Dzięki temu uczymy się od naszego Mistrza przebaczać i prosić o przebaczenie słowami *Modlitwy Pańskiej*.

Ameurykański kapłan i charyzmatyk, o. Robert DeGrandis zaproponował modlitwę przebaczenia. Jest ona niezwykle skuteczna i stanowi pierwszy, niezbędny krok w posłudze uzdrowienia. Potrzebujemy go w pięciu obszarach: duchowym, emocjonalnym, psychicznym, fizycznym oraz w relacjach z innymi. Wszystkie te obszary są ze sobą powiązane, np. uzdrowienie fizyczne często nie nastąpi bez duchowego, ponieważ u podłoża wielu naszych chorób leżą problemy natury duchowej, jak choćby brak przebaczenia innym, Bogu czy sobie samemu. Większość zranień ukryta jest w podświadomości i żyje sobie własnym życiem. Nasza podświadomość jest jak niewidoczna część góry lodowej, której 4/5 jest ukryte pod wodą a zaledwie 1/5 wynurza się nad powierzchnię. Przechowywane w niej doświadczenia zranień są dla nas niedostępne, ale wynurzają się w postaci gniewu, ciągłego rozdrażnienia, rozgoryczenia, braku radości życia, chronicznego zmęczenia oraz różnych chorób fizycznych. Dlatego musimy prosić Pana Boga, aby wydobył z nas te bolesne wydarzenia, abyśmy na modlitwie mogli przebaczyć wszystkim, którzy nas zranili, dzięki czemu doświadczymy także uzdrowienia.

Jeśli chcemy być szczęśliwymi na tym świecie, to uczmy się przebaczać i prosimy o to Ducha Świętego. Bez sztuki przebaczenia nigdy szczęśliwymi nie będziemy.

Słowo Boże do medytacji

- śr – **Łk 11, 1-4** Jezus uczy modlitwy
- cz – **Łk 11, 5-13** Wytrwałość w modlitwie
- pt – **Łk 11, 15-26** Walka Chrystusa ze złym duchem
- so – **Łk 11, 27-28** Błogosławieni ci, którzy słuchają słowa Bożego
- n – **Mk 10, 17-30** Rada dobrowolnego ubóstwa
- pn – **Łk 11, 29-32** Znak Jonasza
- wt – **Łk 11, 37-41** Znak Jonasza

Intencje do modlitwy

- ✓ W intencji Ojca Świętego Benedykta XVI o światło Ducha Świętego i siły fizyczne potrzebne do prowadzenia Kościoła.
- ✓ O rozpalenie charyzmatów we Wspólnotcie, o jedność, o chęć służby i ochronę przed zniechęceniem.
- ✓ O umocnienie diakonii prorockiej, o rozbudzenie daru prorocत्व, tłumaczenia języków, rozeznawania prorocत्व.
- ✓ O umocnienie diakonii uwielbienia poprzez nowych członków grających na różnych instrumentach muzycznych.
- ✓ O umocnienie diakonii nauczania, o dar słowa i dar głoszenia Słowa Bożego z mocą.
- ✓ O ochronę przed działaniem złych duchów dla członków Wspólnoty, ich rodzin i bliskich.
- ✓ O błogosławieństwo w posłudze modlitwą uwolnienia.
- ✓ O dobre owoce ewangelizacji prowadzonej przez Wspólnotę (katechezy audiowizualne, portal Żywa Wiara, Fundacja Charismata i inne).
- ✓ W intencji małżeństw przeżywających kryzysy.
- ✓ We wszystkich intencjach powierzanych modlitwom naszej Wspólnoty.

Ogłoszenia

1. Najbliższe katechezy: 13 listopada – gość – Sławomir Zatwardnicki „W szranki z ateistami”; 11 grudnia – gość – Anna Gołędzinowska „Ocalona z piekła”.
2. 31 października o godz. 19:00 w Kościele Matki Bożej Saletyńskiej odbędzie się Msza Święta dla wszystkich Wspólnot Odnowy Diecezji Rzeszowskiej.
3. 3-4 listopada odbędzie się Podkarpackie Forum Charyzmatyczne. Prosimy wszystkich o zapisy na te rekolekcje u animatorki diakonii organizacyjnej Wiesi. Koszt 20 zł. bez wyżywienia lub 40 zł. z wyżywieniem (obiad i kolacja w sobotę) plus transport 40 zł.

☞ pogotowie wstawiennicze tel. 884.170.280☞

☞ e-mail: odnowa.bernardyni@gmail.com ☞ www.odnowa.bernardyni.rzeszow.pl ☞